

Зашто ићи у позориште? Постављамо то питање нашим ученицима, искрено каткад и професорима у процесу стварања и његовања позоришне публике. Осјетити магију умјетности, кад тад доживјети, како би стари Грци рекли праву катарзу, проширити видике, обогатити себе као појединца а затим утицати на људе око себе. Па све до приземнијих одговора типа уживати два и по сата, чути како неко други изводи умјетничко дјело које сам чуо већ пар пута, видјети или чути омиљеног умјетника, видјети велику сцену и чути неко велико дјело...

Шта год од тога споменуто ми срећни и охрабрени а Позориште, грубо речено, наше омиљено средство и начин да до тога дођемо. И зато хвала, чинимо заједно велики посао - учинити један дан, једно мало биће духовно богатијим.

*Дамир Јованић, директор школе
Софija Јањешовић, проф. српског језика*

Гимназија „20. октобар“, Бачка Паланка

Велика радосћ

За мене, као наставника музике, изузетно је важно да ученици закораче у позориште, да осете лепоту и значај уметности, да се осећају пријатно, да нешто науче, да их уметност инспирише и подстакне на размишљање и, наравно, да пожеле да поново дођу.

Одласци у позориште су зато важни из више разлога: ученици се упознају са уметничким делима, ствараоцима, извођачима, музичким облицима, дакле са оперским или балетским делом, концертима инструменталне музике... То је заиста јединствена прилика када могу уживо не само да препознају оперске и балетске нумере, него и ретки тренуци када се ослушкује лепота гласа, примећује уметност сценског покрета, задивљује нас лепота сваког детаља костима и сценографије, када се

сусрећу са позоришном терминологијом. Морам заиста да напоменем, да су и Беба Аћимовић (у пензији) и Снежана Ђурчић из СНП-а изузетно љубазне и веома пријатне за сарадњу. То је за нас јако важно. Па још када својим ученицима напоменем да се све што виде на сцени, на уметницама, креира и израђује у нашем СНП-у, у уметничким и мајсторским радионицама, они не само да се одушеве, него их подстакне да радознalo постављају још бројна питања.

Пре доласка у Позориште, врло је битна добра припрема коју започињемо већ на часовима музичке културе, а потом и пред сам долазак, почевши од оних основних информација о томе ко је композитор дела које слушамо, укратко какав је садржај дела, какво је било време у којем је композитор стварао, неки занимљиви детаљи, куриозитети о делу или аутору. Наравно, у оквиру ових обавезних припрема, подразумевано је да се ученици, премда они то већ знају, подсете позоришног бон-тона, како треба да се понашамо у позоришту, од тренутка када уђемо у фоје, до гледалишта, одласка на паузу, аплауза и слично.

Наш пут у Нови Сад је увек узбудљив и добро испланиран, јер пре него што дођемо у Српско народно позориште, ми врло често организовано посетимо још неке институције културе, на пример, Галерију Матице српске или Музеј Војводине – а потом стижемо и на позоришну представу. По повратку кући, сви смо увек пуни утисака, разговарамо, анализирамо и коментаришемо – и, морам признати, да гимназијалцима ништа не промакне, све примећују. Посебно сам поносна и дирнута када су ми скоро моји некадашњи гимназијалци а данашњи студенти јавили да су већ одгледали нове оперске наслове.

Радост је када сазнате да ученици и након одласка из Гимназије и даље редовно посећују оперске, балетске и драмске представе. Велика радост!

Снежана Жујић, професор солфеја и музичке културе

Пријемила Ивана Илић Киш

Ученици Гимназије из Бачке Паланке, foto: С. Жујић